

نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دانشگاه شهید باهنر کرمان

ادب و زبان فارسی

دوره جدید، شماره ۲۶ (پیاپی ۲۳) زمستان ۸۸

بررسی و تحلیل بسامد تصاویر لاله در شعر فارسی*

(علمی - پژوهشی)

دکتر علیرضا نبی لو

استادیار دانشگاه قم

چکیده

لاله از موضوعاتی است که در شعر اغلب شاعران به کار رفته و با توجه به رنگ و شکل ظاهریش امکان تصویر سازی بسیاری ایجاد کرده است. هدف این پژوهش، بررسی و تحلیل تصویر سازی شاعران از لاله است. هدف دیگر، ترسیم نوع نگرش شاعران به این موضوع در طول تاریخ ادب فارسی است. از سوی دیگر میزان ابتکارها و تقليدها در این تصویر سازی و نیز تنوع تصاویر لاله مشخص می‌گردد (۱).

با بهره گیری از روش کتابخانه‌ای، ۶۳ شاعر انتخاب، (۲) و از طریق تحلیل و طبقه‌بندی به بررسی تصاویر لاله در شعر این شاعران پرداخته و طبق معیار تقدم و تاخر تاریخی، تصاویر تقليدی و ابتکاری مشخص، و با استفاده از جدول و نمودار، یافته‌ها عینی و ملموس‌تر نشان داده شد.

برخی از یافته‌های این پژوهش بدین قرار است: در شعر این شاعران، ۲۰۳ تصویر گوناگون دیده می‌شود، رابطه لاله و رخ، لاله و ساغر، لاله و آتش و لاله و داغ در شعر آنان به ترتیب، بیشترین بسامد را دارد. فرخی و صائب بیشترین تصاویر ابتکاری را از لاله پدید آورده اند. اغلب شاعران اعم از گویندگان شعر غنایی، حماسی، تعلیمی و... به این موضوع توجه کرده اند. ضمناً در قرنهای چهارم، پنجم و ششم قمری تصاویر لاله از تنوع بیشتری برخوردار بوده است.

کلید واژه‌ها: لاله در ادبیات فارسی، تصاویر ابتکاری، تصاویر تقليدی، شعر فارسی، شاعران فارسی.

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۸۷/۱/۳۱

*تاریخ ارسال مقاله: ۸۶/۱/۲۱

نشانی پست الکترونیک نویسنده: anabilo@qom.ac.ir

مقدمه

هر تصویر شعری از جهات مختلف قابل بررسی و پژوهش است به گونه‌ای که می‌توان آن را به تنهایی یا در ارتباط با سایر تصاویر بررسی کرد. تحقیق در تصاویر شعری - که نقطه مرکزی خیال آفرینی و ایماز است - اهمیت ویژه‌ای دارد. خیال شاعرانه به کمک تصویر در بر انگیختن عواطف و احساسات نقش بسزایی دارد. «تصویر سبب می‌شود تا خواننده احساس کند که چیزی را به گونه‌ای متمایز می‌بیند؛ لمس کند؛ می‌بoid یا می‌شنود. شعر غالباً با ساختن طرحی از تصویرها هیجان را بر می‌انگیزد به گونه‌ای که خواننده آن اندازه که به وسیله احساسات تحریک می‌شود، تحت تأثیر معنای شعر واقع نمی‌گردد» (حکایت شعر، ص ۱۵۵). تصویر می‌تواند عناصری متضاد و ظاهراً بی ارتباط را کنار هم بشاند؛ چنان‌که درباره تصاویر لاله خواهیم دید. «تصویر حلقه زدن دو چیز از دو دنیاً متغیر است به وسیله کلمات در یک نقطه معین... قدرت تصویر سازی مهمترین قسمت قدرت تخیل است» (طلا در مس، ج ۱، ص ۱۱۳). غرض از تصویر، تمام صورت‌های خیال و ایمازهایی است که می‌تواند به وسیله تخیل به کار گرفته شود تا نوآوری و ابداعی را ایجاد کند؛ هر چند اساس اغلب تصاویر خیال انگیز به قسمی بر تشبیه است. «مرکز اغلب صورت‌های خیال که حاصل نیروی تخیل شاعر است، تشبیه است... صورت‌های دیگر خیال از قبیل تمثیل و استعاره و تشخیص و رمز و حتی گاهی کنایه و یا صورت‌های دیگر بیان، که می‌توان با توسع معنی آنها را نیز در دایره تصویر قرار داد در حقیقت از یک تشبیه پنهان یا آشکار مایه گرفته است» (سفر در مه، ص ۱۸۹). چنان‌که گفته شد تصویر و خیال پردازی شاعرانه یکی از مهمترین ارکان شعر است که تقریباً تمام متقدان و پژوهشگران ادبیات این موضوع را تصدیق می‌کنند؛ زیرا عنصر تصویر در موقفیت یا عدم توفیق شعر، بسیار مؤثر است. هم چنین تصویر و تخیل، تمايز دهنده شعر از نظم است. «این تصرف ذهنی شاعر در مفهوم طبیعت و انسان و این کوشش ذهنی او برای برقراری نسبت میان انسان و طبیعت، چیزی است که آن را «خیال» یا «تصویر» می‌نامیم و عنصر معنوی شعر در همه زبانها و در همه ادوار، همین خیال و شیوه تصرف ذهن شاعر در نشان دادن و اقیایات مادی و معنوی است» (صور خیال، ص ۲). برای بررسی تصاویر شعری علاوه بر ارتباط‌ها و تقسیم‌بندی‌های معمول می‌توان به عناصر سازنده و زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و تاریخی نیز توجه کرد.

در مورد مطالعه تصاویر شعری شاعران، جداگانه، کارهای زیادی شده است^(۳) ولی تصاویر در محور عمودی تاریخ ادبیات فارسی یعنی پرورش و تکامل یا سیر نزولی و صعودی هر تصویر در طول تاریخ ادبیات فارسی چندان مورد توجه نبوده است. همان طور که در مطالعه محور عمودی شعر، بیت به عنوان محور افقی و کلیت و نظام شعر به عنوان محور عمودی بررسی می شود، ضروری می نماید تصاویر شعر فارسی نیز با این رویکرد بررسی شود. در این نوع پژوهش، شعر هر شاعر به تنها ی محور افقی تاریخ ادبیات فرض، و طول دوره تاریخ ادبیات و تقدم و تأخیر زمانی شاعران، محور عمودی تلقی می شود و به این شیوه، سیر و زندگی هر تصویر یا عنصر شاعرانه از آغاز شعر تا هر زمانی که مد نظر باشد، مورد بررسی قرار می گیرد. برای این منظور هر بخش از صور خیال نظیر استعاره، تشییه و کنایه قابل بررسی و سیر و تحلیل است و با معیارهای علمی و عامل مشخص و نتیجه بخش به ارزیابی دقیقی در آن مورد می توان دست یافت. چنین جستجو و مطالعه ای در بردارنده مزایا و کاربردهای ارزنده ای است که از آن جمله به این موارد می توان اشاره کرد:

کمک به تهیه «فرهنگ تصاویر شعری»، که امکان مطالعه سیر هر تصویر را در طول تاریخ ادبیات فراهم می کند و میزان ابتکار و تقلید را در تصویر سازی شاعران نشان می دهد. این نوع بررسی تمام تصاویر ساخته شده شاعران را از هر موضوع در یک جا کنار هم می نشاند و تحلیل و پژوهشی جامع را امکانپذیر می سازد. هم چنین مقایسه (و مطالعه تطبیقی) با تصاویر مشابه سایر ملل بهتر امکانپذیر خواهد بود. تصاویر ابتکاری و تقلیدی، پویا و عقیم و شاعران مقلد و مبتکر در این نوع پژوهش قابل شناسایی است و بررسی تصاویر از دیدگاه های مختلف بلاغی، سبکی و نقادانه با این نوع نگرش، بهتر صورت می پذیرد. در این پژوهش روش کار به شکل کتابخانه ای، تحلیلی و آماری است. بعد از استخراج تمام واژه های لاله و بسامد گیری و رعایت سیر تاریخی آن، تصاویر هر شاعر دسته بندی، و میزان بسامد واژه و تصویر لاله هر شاعر بررسی شد، سپس سهم و جایگاه تصویر هر شاعر در کل تصاویر بررسی گردید. با تقسیم تصویر بر بسامد، قدرت تصویرگری هر شاعر در این مورد، معلوم، و از کلیشه ای ترین تصویرها تا ابتکاری ترین آن به شکل بسامدی دسته بندی شد تا تصاویر ابتکاری هر شاعر به چشم آید. سرانجام تصاویر به شکل موضوعی دسته بندی، و با استفاده از تحلیلهای علمی و آماری و جدول و

نمودار، نتایج به شکل ملموس و عینی نشان داده شد. در این تحقیق تقریباً تمام خیال پردازیهایی که حول محور لاله در شعر فارسی پدید آمده، مدنظر قرار گرفته و استخراج شده و برای به دست دادن ارزیابی علمی، نقش لاله در این تصاویر از جهات مختلف بررسی گردیده است. این بحث از اشعار رودکی تا اشعار پروین اعتمادی را در بر می‌گیرد و به شکل گزینشی، ۶۳ شاعر برای این منظور انتخاب شده اند. لازم به ذکر است که در این انتخاب از شعر شاعران مختلف با سبکهای گوناگون استفاده شده است؛ از شاعران تراز اول و مشهور تا شاعرانی با شهرت کمتر. این انتخاب از تنوع زیادی برخوردار است؛ مثلاً شاعران غزلسرای قصیده سرا، مثنوی سرا... و شاعران عارف، زاهد و دنیا گرا... و انواع شعر حماسی، غنایی، تعلیمی و... در این گزینش و پژوهش مدنظر بوده است. برخی از شاعران نظیر فرخی با ۲۴ تصویر، صائب ۲۳ تصویر، منوچهری ۱۱ تصویر، قطران ۱۱ تصویر و مسعود سعد با ده تصویر بکر، ابتکاری ترین و تازه ترین تصاویر را از لاله پدید آورده اند.

۲- بحث

۱- بسامد واژه و تصویر لاله در شعر فارسی

برای بررسی تصاویر و تحلیل آنها باید میزان کاربرد واژه لاله را در شعر این شاعران مشخص کرد تا جایگاه تصاویر و بسامد آنها دقیقتراً تبیین شود. شاعران مورد نظر، ۴۵۱۹ بار واژه لاله را در اشعار خود به کار برده اند. صائب ۱۰۲۵ بار از این لفظ استفاده کرده است و بعد از او سایر شاعران نظیر جامی ۲۳۴ بار، قطران ۲۲۳ بار و قآنی ۱۹۷ بار لاله را در شعر خود آورده اند؛ یعنی فاصله بسامد لاله در شعر صائب تا شاعران دیگر قریب ۸۰۰ مورد است. البته فراوانی ایات صائب در این امر تأثیر داشته و احتمالاً لفظ لاله در نظر او از امکان تصویرسازی بهتری برخوردار بوده است، ولی شاعرانی مانند فردوسی، نظامی و مولوی با وجود فراوانی ایات به ترتیب ۴۲، ۵۵ و ۱۲۸ بار از واژه لاله استفاده کرده اند. بيدل با وجود هم سبک بودن با صائب، تنها ۱۰۸ بار این لفظ را به کار برده است که نشان می‌دهد توجه بیدل به لاله و اوصاف آن به اندازهٔ صائب نیست.

با دقت در جدول شماره (۱) بسامد کاربرد واژه لاله و تصاویر آن در طول تاریخ ادبیات فارسی به ترتیب قرن و دوره (از رودکی تا پروین) مشخص، و تعداد کاربرد واژه و تصویر لاله در شعر هر شاعر نشان داده می‌شود. مقایسه تعداد واژه لاله هر شاعر با تصاویر

آن، میزان و سهم تصویر آفرینی هر شاعر را نشان می دهد. از طرفی رعایت تقدم و تأخیر تاریخی، این امکان را فراهم می کند که چگونگی توزیع و گسترش بسامد واژه و تصویر را در دوره های مختلف سبکی و تاریخی ایران دریابیم. از مجموع تکرار واژه لاله در شعر این شاعران، ۹۹۹ تصویر ایجاد شده است. برخی از تصاویر را یک شاعر چند بار تکرار کرده و برخی تصاویر کمتر مورد توجه بوده است. هر کدام از شاعران به برخی تصاویر توجه بیشتری دارند و به برخی تصاویر تمایل و گرایشی ندارند. با نگرش به این جدول درمی یابیم که در طول تاریخ ادبیات فارسی تقریباً تصویر لاله در شعر غالب شاعران حضور دارد. هم در رودکی به عنوان نقطه آغاز این سیر، هم در فردوسی حماسه سرا و هم در شاعران مديحه گو نظیر فرخی، عنصری و منوچهری، و هم در شعر کسی مانند کسایی - که با وجود تعداد ابیات محدودی که از او مانده - از لاله و تصویر آن بهره گرفته شده است. هم چنین در منظومه های عاشقانه فخر الدین اسعد گرگانی، نظامی و جامی نیز حضور تصویر لاله هویداست، مسعود سعد در زندان این تصاویر را فراموش نکرده است و سنایی، عطار و مولوی نیز به لاله توجه داشته اند. در قالبهای رباعی، دویتی، غزل، قصیده و مثنوی و... این تصویر حاضر است.

پس از بررسی میزان و نسبت تصاویر لاله هر شاعر به کل تصاویر (۹۹۹ تصویر) در می یابیم که شاعرانی مانند صائب، قآنی، جامی، سلمان ساوجی، قطران و فرخی بیشترین بسامد را از کل تصاویر لاله در اشعار خود آورده اند و این تصویر در شعر شاعرانی چون نشاط، عارف، سعدی، عراقی، رودکی، باباطاهر، عثمان مختاری و خیام کمترین نمود را دارد. در این بین حدود ۸/۶ درصد از تصاویر مورد بحث لاله به صائب متعلق است؛ زیرا در سبک هندی بیشترین جزئی نگری و باریک اندیشه در مقایسه با سایر سبکها وجود دارد و صائب به عنوان یکی از سرآمدان این سبک، تصاویر متعددی در شعرش آورده است. از این بررسی معلوم می شود که در برخی از اشعار غنایی، میزان کاربرد تصاویر لاله به کار است، ولی در اشعار حماسی نظیر شاهنامه فردوسی فقط ۰/۶ درصد از تصاویر لاله به کار رفته است. در اشعار فلسفی خیام، دویتی های غنایی بابا طاهر و نیز اشعار تعلیمی پروین و یا اشعار وطنی و اجتماعی فرخی یزدی نیز میزان این تصاویر به کمترین مقدار می رسد.

۲-۲- تصاویر گوناگون لاله در شعر فارسی

پس از بررسی کل تصاویر (۹۹۹ مورد) در می یابیم که برخی از تصویرهای لاله بیشتر مورد توجه شاعران قرار گرفته است و برخی کمتر؛ به عبارت دیگر برخی تصاویر آن قدر تکرار شده که حالت کلیشه ای و تقلیدی به خود گرفته است؛ مثلاً ارتباط لاله و رخ در شعر ۴۹ تن از شاعران به کار رفته است و ارتباط لاله و جام و ساغر و پیاله در شعر ۴۷ تن دیده می شود. بررسی تصاویر کلیشه ای و ابتکاری می تواند مؤید این باشد که برخی از این تصاویر عقیم است و جذایت لازم را نداشته است تا شاعران دیگر از آن استفاده کنند و فقط در شعر یک شاعر ظهر کرده و سپس فراموش شده است. پس از کنار نهادن تکرار یک تصویر در شعر هر شاعر از مجموع ۹۹۹ تصویر، ۲۰۳ تصویر نهایی از لاله به دست می آید؛ یعنی تعداد تصاویر کلیشه ای و مکرر و تصاویر شاذ و نامکر از لاله بانا دیده گرفتن تکرار آن در شعر هر شاعر، مجموعاً ۲۰۳ مورد می شود که در این بخش ذکر می شود:

- ۱- لاله و رخ (۴) (در شعر ۴۶ شاعر به کار رفته است).
- ۲- لاله و جام، ساغر، پیاله، ایاغ و... (در شعر ۴۷ شاعر به کار رفته است).
- ۳- لاله و خون (در شعر ۳۹ شاعر به کار رفته است).
- ۴- لاله و آتش (در شعر ۳۶ شاعر به کار رفته است).
- ۵- لاله و داغ (در شعر ۳۴ شاعر به کار رفته است).
- ۶- لاله و لعل (در شعر ۲۷ شاعر به کار رفته است).
- ۷- لاله و ژاله / لاله و دل و سینه سوخته / لاله و باده (هر تصویر در شعر ۲۴ شاعر به کار رفته است).
- ۸- لاله و لباس، خلعت، قبا و... / لاله و نرگس (هر تصویر در شعر ۲۱ شاعر به کار رفته است).
- ۹- لاله و اشک (در شعر ۱۹ شاعر به کار رفته است).
- ۱۰- لاله و چشم (در شعر ۱۸ شاعر به کار رفته است).
- ۱۱- لاله و جگر سوخته (در شعر ۱۷ شاعر به کار رفته است).
- ۱۲- لاله و چراغ و فانوس / لاله و مشک (هر تصویر در شعر ۱۶ شاعر به کار رفته است).

- ۱۳- لاله و شهید(در شعر ۱۵ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۴- لاله و دهان(در شعر ۱۳ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۵- لاله و لب / لاله و شعله(هر تصویر در شعر ۱۲ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۶- لاله و عروس و نگار / لاله و شمع / لاله و یاقوت(هر تصویر در شعر ۱۱ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۷- لاله و ورق(در شعر ۵۵ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۸- لاله و سواد و سیاهی / لاله و کلاه / لاله و شنگرف / لاله و لولو / لاله و عنبر / لاله و هامون و خاک(هر تصویر در شعر ۶ شاعر به کار رفته است.)
- ۱۹- لاله و لال / لاله و علم / لاله و تاج(هر تصویر در شعر هشت شاعر به کار رفته است.)
- ۲۰- لاله و خندانی / لاله و مستی و مخموری / لاله و زبان آوری / لاله و فرهاد / لاله و عقیق / لاله و حقه بیجاده(هر تصویر در شعر هفت شاعر به کار رفته است.)
- ۲۱- لاله و خیمه / لاله و باران و آب / لاله و سنگ و خارا و کوه / لاله و زخم و دل افگاری / لاله و مرجان / لاله و شر و فروغ / لاله و سنان و پیکان و نیزه و رمح(هر تصویر در شعر شش شاعر به کار رفته است.)
- ۲۲- لاله و تنور / لاله و حور / لاله و مشتری و مریخ / لاله و لشکر و هجوم / لاله و دست و کف نگاری / لاله و نقاب و مقنعه / لاله و شفق / لاله و آتشکده / لاله و آفتاب / لاله و سپر / لاله و مجرم(هر تصویر در شعر پنج شاعر به کار رفته است.)
- ۲۳- لاله و کرسی / لاله و شبنم / لاله و لیلی / لاله و دامن و ازار / لاله و چشم شیر / لاله و دود / لاله و خفغان / لاله و قیر / لاله و سودا / لاله و ناف / لاله و منقار / لاله و ستاره(هر تصویر در شعر چهار شاعر به کار رفته است.)
- ۲۴- لاله و صدف / لاله و چاکی و جیب دریدن / لاله و پای در گل / لاله و سرافکندگی و سرگرانی / لاله و نورانی بودن / لاله و آل تمغا / لاله و افیون / لاله و خال / لاله و دورنگی / لاله و مغ هندو / لاله و مغز و دماغ خشکی / لاله و شرم / لاله و ناز و رعنایی / لاله و مرده / لاله و خنجر / لاله و عود و بخور / لاله و غزاله / لاله و جوش / لاله و بستر و بالین(هر تصویر در شعر سه شاعر به کار رفته است.)

۲۵- لاله و خلیل/لاله و کعبه/لاله و دفتر/لاله و تب/لاله و باد/لاله و فقد و سماک/لاله و پلنگ/لاله و کبک/لاله و عیبر/لاله و در و گهر/لاله وزر/لاله و خصم/لاله و تیغ/لاله و مجنون/لاله و حریر و حله/لاله و بیداری/لاله و سریر/لاله و خلخال/لاله و گرم مزاجی/لاله و طیسان/لاله و ادعا و شکایت/لاله و حسن برشته/لاله و نان سوخته/لاله و کباب/لاله و تذرو/لاله و صید بسمل/لاله و بناگوش/لاله و جین/لاله و حنا/لاله و منقل/لاله و قحف/لاله و طشت خون/لاله و چتر/لاله و هاون بسد(هر تصویر در شعر **۵۰** شاعر به کار رفته است).

۲۶- لاله و ساقی/لاله و چاه بیژن/لاله و سوار/لاله و مرکب آب/لاله و زخم گام اسب/لاله و طفل دهن باز/لاله و قدخیزانی/لاله و خمیازه/لاله و جرس/لاله و کشتی خون/لاله و پنجه/لاله و نخل ماتم/لاله و بسد/لاله و نیش افعی/لاله و قندیل/لاله و گبر/لاله و عناب/لاله و طور/لاله و قربلاش/لاله و شبه/لاله و شبیخون/لاله و خضاب/لاله و غراب آتشین/لاله و دوات بسد/لاله و نعل در آتش/لاله و خونبها/لاله و قانع به رنگ/لاله و عمر کوتاه/لاله و اصحاب کهف/لاله و دعا/لاله و رقص/لاله و خواهر/لاله و مرسله داری/لاله و طره/لاله و حرف/لاله و فتح/لاله و عتاب/لاله و بچه نوبهار/لاله و مرسله داری/لاله و زایر/لاله و تبر/لاله و گرز/لاله و زره/لاله و مغفر/لاله و تهمتن/لاله و فرامرز/لاله و فولاد/لاله و زبرجد/لاله و زمرد/لاله و کهربا/لاله و عطارچین/لاله و عطسه غزال/لاله و پرطوطی/لاله و مرغ/لاله و کیوان/لاله و برج شاهین/لاله و ریحان/لاله و طوفان/لاله و موج/لاله و یخ/لاله و میخانه/لاله و تریاک/لاله و زندان شهر/لاله و چین/لاله و محراب/لاله و زردی/لاله و مسیحی/لاله و کتاب/لاله و نقش قندهار/لاله و آینه/لاله و آذین/لاله و تقدس/لاله و زعفران/لاله و وزیر/لاله و محضر/لاله و قافله(هر تصویر در **شعر یک** شاعر به کار رفته است).

از **۲۰۳** تصویر یادشده **۸۳** تصویر، جداگانه و در **شعر یک** تن از شاعران مورد بحث به کار رفته است؛ یعنی از **۲۰۳** تصویر لاله **۸۳** مورد نسبتاً ابتکاری و غیر تکراری است؛ تصاویری مانند لاله و ساقی در شعر امیر معزی، لاله و چاه بیژن در شعر سیدا، لاله و سوار در شعر فرخی، لاله و زخم گام اسب در شعر مسعود سعد، لاله و طفل دهن باز در شعر منوچهری و... .

هم چنین تصاویری مانند لاله وقدح، لاله و جام، لاله و خون، لاله و آتش، لاله و داغ، لاله و ژاله، لاله و دل سوخته و لاله و باده مورد نظر شاعران بیشتری بوده و از تکرار زیادتری برخوردار بوده است.

۳-۲- تقسیم بندی موضوعی تصاویر لاله

با توجه به اینکه لاله، پدیده‌ای ملموس است و رنگ و شکل دارد و از زمرة طبیعت و روییدنیهای آن است از زوایای متعدد مورد توجه شاعران بوده و اوصاف گوناگونی از آن حاصل شده است. گاهی لاله را با انسان و اوصاف او سنجیده اند؛ گاهی به عنوان یک روییدنی و بخشی از طبیعت مورد دقت واقع شده، گاهی رنگ سرخ و سیاهی درون آن، مد نظر قرار گرفته و گاهی آن را با اشیا، اجرام فلکی، حیوانات، ابزارها و عطایات و... کنار هم نشانده و تصاویر گوناگونی پدید آورده اند.

۱- لاله و ویژگیهای انسانی: لاله و قافله/ لاله و محضر/ لاله و وزیر/ لاله و بستر و بالین/ لاله و تقدس/ لاله و خلیل/ لاله و مسیحی/ لاله و خیمه/ لاله و جوش/ لاله و تب/ لاله و تریاک/ لاله و فرامرز/ لاله و تهمتن/ لاله و خصم/ لاله و لباس و خلعت و قباو حریر/ لاله و خندانی/ لاله و زایر/ لاله و عشرت گری/ لاله و مستی و مخموری/ لاله و اشک/ لاله و ناخن سیاه/ لاله و تیمارداری/ لاله و غاشیه داری/ لاله و مرده/ لاله و مجنون/ لاله و لیلی/ لاله و حسود/ لاله و شقه و حله/ لاله و بیداری/ لاله و طره/ لاله و رعنایی و ناز/ لاله و مرسله داری/ لاله و بچه نوبهار/ لاله و سریر/ لاله و کرسی/ لاله و خلخال/ لاله و عتاب/ لاله و گرم مزاجی/ لاله و فتح/ لاله و حرف/ لاله و طیلسان/ لاله و وام گیری/ لاله و کف نگاری/ لاله و عروس/ لاله و زبان آوری/ لاله و لال/ لاله و خواهر/ لاله و رقص/ لاله و ازار و دامن/ لاله و نقاب و مقننه/ لاله و دعا/ لاله و اصحاب کهف/ لاله و عمر کوتاه/ لاله و ادعا/ لاله و شرم/ لاله و قانع به رنگ/ لاله و خونبها/ لاله و خشک مغزی/ لاله و نعل در آتش/ لاله و خضاب/ لاله و شیخون/ لاله و جگرسوخته/ لاله و سینه و دل سوخته/ لاله و چشم/ لاله و بنگوش/ لاله و فرهاد/ لاله و پنجه/ لاله و خمیازه/ لاله و قدحیزرانی/ لاله و طفل دهن باز/ لاله و سوار/ لاله و قحف/ لاله و سرافکنندگی و سرگرانی/ لاله و دهان/ لاله و پای در گل بودن/ لاله و ساقی/ لاله و جین/ لاله و جیب دریدن/ لاله و کلاه/ لاله و تاج

- ۱- لاله و حیوانات:** لاله و مرغ / لاله و پلنگ / لاله و کبک / لاله و پر طوطی / لاله و عطسه
غزال / لاله و غزاله / لاله و منقار
- ۲- لاله و رویدنیها:** لاله و زعفران / لاله و ریحان / لاله و نرگس
- ۳- لاله و طبیعت، احجار، محیط و اماکن:** لاله و نقش قندھار / لاله و کعبه / لاله و
محراب / لاله و چین / لاله و زندان شهر / لاله و میخانه / لاله و شبتم / لاله و باران و آب / لاله
و ژاله / لاله و هامون و خاک / لاله و یخ / لاله و باد / لاله و موج / لاله و طوفان / لاله و
کوه، سنگ و خارا / لاله و لولو / لاله و کهربا / لاله و گهر و در / لاله و زمرد / لاله و زبرجد /
لاله و فولاد / لاله و زر
- ۴- لاله و اشیا:** لاله و آذین / لاله و آینه / لاله و ورق / لاله و کتاب / لاله و دفتر
- ۵- لاله و افلاک و اجرام:** لاله و فقد و سماک / لاله و برج شاهین / لاله و کیوان / لاله
و مشتری و مریخ / لاله و ستاره
- ۶- لاله و جنگاوری:** لاله و خنجر / لاله و مغفر / لاله و زره / لاله و گرز / لاله و لشکر و
هجوم / لاله و تبر / لاله و تیغ / لاله و سپر / لاله و سنان، نیزه، رمح و ...
- ۷- لاله و عطایات:** لاله و عطار چین / لاله و عود و بخور / لاله و عیر / لاله و عنبر
- ۸- لاله و سیاهی:** لاله و نان سوخته / لاله و کباب / لاله و سواد و سیاهی / لاله و دود / لاله
و خال / لاله و خفغان / لاله و شبه / لاله و قیر / لاله و افیون / لاله و سودا / لاله و ناف / لاله و
مشک / لاله و داغ
- ۹- لاله و سرخی:** لاله و چراغ و فانوس / لاله و قزلباش / لاله و آل تمغا / لاله و طور /
لاله و تذرو / لاله و عناب / لاله و گبر / لاله و قندیل / لاله و صیدبسمل / لاله و زخم و دل
فگاری / لاله و شهید و کفن / لاله و شمع / لاله و شفق / لاله و عقیق / لاله و نیش افعی / لاله و
آتش و اخگر / لاله و حنا / لاله و آتشکده / لاله و آفتاب / لاله و نورانی بودن / لاله و مرجان /
لاله و بسد / لاله و لب / لاله و لعل / لاله و شنگرف / لاله و شرر / لاله و یاقوت / لاله و شعله /
لاله و خون / لاله و باده / لاله و رخ
- ۱۰- لاله و دورنگی:** لاله و مخ هندو / لاله و دوات بسد / لاله و غراب آتشین / لاله و
دورنگی / لاله و حسن برشه / لاله و چشم شیر

۱۲- لاله و شکل ظاهري: لاله و نخل ماتم / لاله و کشتي خون / لاله و جرس / لاله و منقل / لاله و زخم گام اسب / لاله و چاه بیژن / لاله و مرکب آب / لاله و طشت خون / لاله و تنور / لاله و مجرم / لاله و علم / لاله و چتر / لاله و هاون بسد / لاله و صدف / لاله و حقه بیجاده / لاله و جام، ساغر، پیاله و ...

۱۳- لاله و امور غيرحسی: لاله و حور

۱۴- لاله و رنگ: لاله و زردی

با دقت در نمودار شماره (۲) مشخص می شود که لاله و اوصاف انسانی، بیشترین توجه شاعران را به خود جلب کرده که این رابطه بیشتر از طریق تشبیه و تشخیص برقرار شده است. پس از آن سرخی لاله، جلوه های لاله در طبیعت، شکل ظاهری آن و رنگ سیاه درون لاله بیشتر مورد نظر شاعران قرار گرفته است.

۴- تصاویر ابتکاری هر شاعر از لاله

منظور تصاویری است که در شعر هر شاعر برای اولین بار آمده است و در شعر شاعران پیش از او سابقه ندارد. هر کدام از شاعران مورد بحث به جنبه های متفاوتی از لاله پرداخته اند. با توجه به اینکه در سبک خراسانی به امور محسوس و طبیعت التفات زیادی می شد، بیشتر شاعران این دوره تصاویر بدیعی از لاله را در شعر خود آورده اند. رود کی جوانب ملموس و ظاهری لاله را با توصیفاتی چون خنده، عروس، رخ، شعله و زیغال در نظر داشته است. فردوسی با دید حماسی از خون، کفن، لشکر، نیزه و باده برای لاله تصویر آفریده است. فرخی هم اندیشه های غنایی و هم تفکر حماسی را درباره لاله مطرح کرده است در تصاویری مانند شمع، لعل، سپر، افسر، سوار و شرم که شاید این امر، برخاسته از زندگی درباری و همتشینی اش با معشوقگان و لشکریان باشد. مسعود سعد توصیفاتی را به کار برده که تا حدودی تداعی کننده حبس، تنگنا، تاریکی و توسل است؛ مانند لاله و محراب، خفغان، اشک، سیاه کامی و جامه دریدن. شاعرانی نظیر باباطاهر، خیام و قوامی رازی و... تصویری بر تصاویر لاله نیفروده اند.

۱- رود کی: لاله و خنده / لاله و عروس / لاله و رخ / لاله و شعله / لاله و زیغال / لاله و ژاله / لاله و کف حنایی (۷ تصویر) **۲- کسایی:** لاله و یاقوت / لاله و آذین (۲) **۳- فردوسی:** لاله و خون / لاله و کفن / لاله و لشکر / لاله و تیر و نیزه / لاله و باده (۵) **۴- فرخی:** لاله و ردا / لاله و

شمع/الله و مرکب آب/الله و لعل/الله و عقیق/الله و سپر/الله و مشک/الله و افسر/الله و سوار/الله و بیجاده/الله و شرم/الله و لال/الله و علم/الله و تقدس/الله و زعفران/الله و مرجان/الله و آتش/الله و بچه نوبهار/الله و دهان/الله و بستر و بالین/الله و چشم/الله و سنگ/الله و چراغ/الله و نورانی بودن(۲۴) ۵- **عنصری**:الله و خضاب/الله و منقار/الله و سریر/الله و حجاب/الله و قیر/الله و بادسرد/الله و وزیر(۷) ۶- **منوچهri**:الله و مريخ/الله و دوات بسدين/الله و طفل دهن باز/الله و فرقد/الله و عنبر/الله و شنگرف/الله و جبين/الله و خحال/الله و داغ/الله و کعبه/الله و سینه و دل سوخته(۱۱) ۷- **عسجdi**:الله و باران/الله و دفتر/الله و سواد/الله و لب(۴) ۸- **فخرالدین اسعد**:الله و ناز و رعنایی/الله و فولاد/الله و زبرجد/الله و نرگس(۴) ۹- **قطران**:الله و عناب/الله و صدف/الله و عطار چین/الله و لولو/الله و حور/الله و مغ/الله و تذرو/الله و مرسله داری/الله و لیلی/الله و پرطوطی/الله و برج شاهین(۱۱) ۱۰- **ناصرخسرو**:الله و ستاره/الله و مرده/الله و غاشیه داری/الله و تیمارداری/الله و دود(۵) ۱۱- **ابوالفرج روفی**:الله و زبان آوری/الله و آتشکده(۲) ۱۲- **باباطاھو**:۰۰- ۱۳- **مسعودسعد**:الله و محراب/الله و خفغان/الله و اشک/الله و مستی/الله و ییداری/الله و تیغ/الله و زخم گام اسب/الله و حله/الله و سیاه کامی/الله و جامه دریدن(۱۰) ۱۴- **مختاری**:الله و چین(۱) ۱۵- **معزی**:الله و بسد/الله و عشرت گری/الله و شفق/الله و پلنگ/الله و طیلسان/الله و ساقی/الله و خلیل/الله و کبک(۸) ۱۶- **خیام**:۰۰- ۱۷- **عمق**:الله و خورشید/الله و خلخال(۲) ۱۸- **سنایی**:الله و زر/الله و عیبر/الله و دعوی/الله و ازار/الله و جگرسوخته/الله و شرر/الله و عمرکوته(۷) ۱۹- **سوزنی**:الله و خصم(۱) ۲۰- **حسن غزنوی**:الله و مجرم/الله و اصحاب کهف/الله و پای در گل/الله و دعا گویی/الله و عود(۵) ۲۱- **قوامی**:۰۰- ۲۲- **مهستی**:الله و خنجر(۱) ۲۳- **انوری**:الله و شبہ/الله و فتح/الله و گهر/الله و نقش قندهار/الله و تنور/الله و هاون/الله و منقل(۷) ۲۴- **مجیر**:الله و طره/الله و قحف/الله و غراب آتشین/الله و مرغ(۴) ۲۵- **فلکی**:الله و یخ/الله و تب(۲) ۲۶- **حراقانی**:الله و کلاه/الله و سرافکنگی/الله و دورنگی/الله و دل افگاری/الله و گرزر/الله و افیون/الله و کیوان(۷) ۲۷- **نظمی**:الله و ورق/الله و قد

خیزانی(۲)-**عطار**: لاله و گرم مزاجی/ لاله و عتاب(۲)-**مولوی**: لاله و خاک/ لاله و مجnoon(۲)-**عرaci**: (۰)-**سعدی**: لاله و بناگوش(۱)-۳۲(۱)-**سیف**: لاله و چتر/ لاله و آل(۲)-**امیرخسرو**: لاله و دماغ/ لاله و وام گیری/ لاله و کرسی(۳)-۳۴(۳)-**اوحدی**: لاله و شبنم/ لاله و حرف(۲)-۳۵(۲)-**خواجو**: لاله و فرهاد(۱)-۳۶(۱)-**عیید**: لاله و رقص/ لاله و قنديل/ لاله و گبر(۳)-**سلمان ساوجی**: لاله و زرہ/ لاله و مغفر(۲)-۳۸(۲)-**حافظ**: (۰)-۳۹(۰)-**كمال خجندی**: لاله و نافه آهو(۱)-۴۰(۰)-**جامی**: لاله و ریحان/ لاله و جرس/ لاله و خیمه(۳)-۴۱(۳)-**هلالی**: لاله و غزاله(۱)-۴۲(۱)-**وحشی**: (۰)-۴۳(۰)-**محتشم**: لاله و حسود(۱)-۴۴(۱)-**نظیری**: لاله و خمیازه/ لاله و ناخن سیاه(۲)-۴۵(۲)-**کلیم**: لاله و کباب(۱)-۴۶(۱)-**صائب**: لاله و طور/ لاله و نعل در آتش/ لاله و میخانه/ لاله و قانع به رنگ/ لاله و پنجه/ لاله و طوفان/ لاله و نخل ماتم/ لاله و کشتی خون/ لاله و موج/ لاله و جوش/ لاله و حسن برسته/ لاله و خوبنها/ لاله و محضر/ لاله و زندان شهر/ لاله و زردی/ لاله و حنا/ لاله و عطسه غزال/ لاله و تریاک/ لاله و قزلباش/ لاله و طشت خون/ لاله و نان سوخته/ لاله و صید بسمل/ لاله و چشم شیر(۲۳)-۴۷(۲۳)-**واعظ**: (۰)-۴۸(۰)-**سیدا**: لاله و چاه بیژن(۱)-۴۹(۱)-**بیدل**: لاله و آینه سیاه(۱)-۵۰(۱)-**طیب**: (۰)-۵۱(۰)-**حزین**: لاله و قافله(۱)-۵۲(۱)-**هاتف**: (۰)-۵۳(۰)-**نشاط**: (۰)-۵۴(۰)-**قاآنی**: لاله و زایر/ لاله و تهمتن/ لاله و خواهر/ لاله و کهربا(۴)-۵۵(۴)-**فروغی**: (۰)-۵۶(۰)-**غالب**: (۰)-۵۷(۰)-**عارف**: لاله و شبیخون(۱)-۵۸(۱)-**صفا**: (۰)-۵۹(۰)-**فرخی یزدی**: (۰)-۶۰(۰)-**ادیب الممالک**: لاله و مسیحی/ لاله و کتاب/ لاله و فرامرز/ لاله و نیش افعی(۴)-۶۱(۴)-**اقبال**: (۰)-۶۲(۰)-**بهار**: لاله و تیشه و تبر/ لاله و زمرد(۲)-۶۳(۲)-**پروین**: (۰) به چند تصویر ابتکاری در اشعار زیر اشاره می شود:(۵)

لاله میان کشت بخندد همی ز دور	چون پنجه عروس به حنا شده خضیب
(دیوان رودکی، ص۴۹۲)	
یاقوت وار لاله بر برگ لاله ژاله	کرده بدو حواله غواص در دریا
(کسایی مروزی، ص۶۲)	تا به دی ماه آسمان از ابر بریندد نقاب

(دیوان فرخی، ص ۸)

لاله تو گویی چو طفلکیست دهن باز

لبش عقیقین و قعر کامش اسدود

(دیوان منوچهری، ص ۲۲)

این مرده لاله را که شود زنده

نم سلسیل و محشر هامون است

(دیوان ناصرخسرو، ص ۲۵۶)

مجمر غنچه پر از عود قماریست بسوز

هاون لاله پر از عنبر ساراست بسای

(دیوان انسوری، ص ۴۴۱)

سرو را رنگ ارغوانی داد

لاله را قند خیزدانی داد

(کلیات نظامی، ج ۱، ص ۶۸۰)

چمن چو تاج سیاوش می نمود از دور

به دشت در نظرم لاله چاه بیژن بود

(دیوان سیدا، ص ۲۶۸)

رنگ رطوبت چمن دهر بنگرد

کاندر بغل سیاه شد آینه لاله را

(دیوان بیدل، ج ۱، ص ۲۱۹)

و گرفت به دهن عکس روی دشمن او

به جای لاله همه کهربا دمد ز دمن

(دیوان قآنی، ص ۶۱۵)

با دقت در نمودار شماره (۱) می توان دریافت که فرخی با ۲۴ تصویر و ۱۱٪ از تصاویر و صائب با ۲۳ تصویر و ۱۱٪ از تصاویر لاله بین شاعران مورد بحث، بیشترین تصاویر بکر را دارند. پس از آنها منوچهری - که به نگارگر طبیعت معروف است - با ۱۱ تصویر قرار دارد. از این نمودار بر می آید که جز صائب، شاعران قرن ۵، ۴ و ۶، بیشترین تصاویر تازه را از لاله ایجاد کرده و دیگر شاعران، چندان تصاویر ابتکاری در این موضوع به دست نداده اند؛ حتی در شعر شاعرانی نظیر عراقی، خواجو و حافظ از تصاویر تازه در این زمینه خبری نیست. طبیعی است که شاعران متقدم به این دلیل که زودتر در تاریخ ادبیات ظهور کرده اند، امکان تصویرگری بیشتری نسبت به شاعران بعدی داشته اند.

نتیجه

هدف این مقاله پژوهش درباره تصاویر متعدد و گوناگون لاله بود با این هدف که به سیر هر تصویر در ادوار مختلف شعر فارسی و در طول محور عمودی تاریخ ادبیات فارسی نگریسته شود؛ زیرا بیشتر مطالعات ادبی ما مقطعی و به شکل بررسی محور افقی تاریخ ادبیات فارسی (یعنی شاعر خاص در یک دوره خاص) است. در این پژوهش تقریباً تمام تصاویر لاله در شعر ۶۳ شاعر- از رودکی تا پروین- بررسی و دسته بندی شد. از اهداف این تحقیق نشان دادن شاعران مبتکر و مقلد و نوع و میزان تصاویر ارائه شده‌آنان از لاله بود. این پژوهش می‌تواند معرف مدخلی از «فرهنگ تصاویر شعر فارسی» باشد که از مزایای بسیاری برخوردار است.

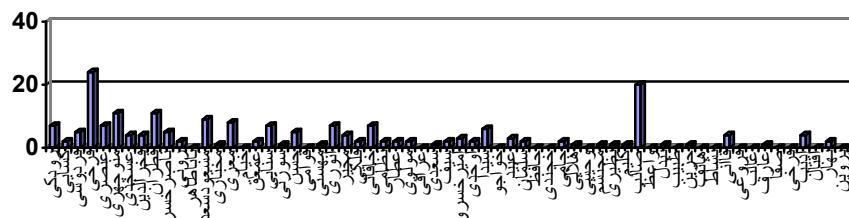
روش کار به شکل کتابخانه‌ای و تحلیلی با بهره گیری از جدولها و نمودارهای آماری است که با بررسی بسامدی واژه لاله و تصاویر آن، آغاز و جایگاه تصاویر لاله هر شاعر در کل تصاویر و نسبت هر تصویر لاله بر کل تصاویر آن نشان داده می‌شود. هم چنین بررسی تصاویر از کلیشه‌ای ترین تا ابتکاری ترین آن، نشان دادن تصاویر ابتکاری هر شاعر و تقسیم بندی موضوعی تصاویر لاله از مراحل دیگر پژوهش است. از نتایج اصلی پژوهش می‌توان به این موارد اشاره کرد: ۶۳ شاعر مورد بحث، ۴۵۱۹ بار واژه لاله را در شعر خود به کار برد و ۹۹ تصویر از لاله ارائه کرده‌اند. بعد از تجزیه و تحلیل این تصاویر و کنار نهادن تصاویر مکرر، ۲۰۳ تصویر گوناگون و نامکر از لاله به دست آمد. لاله و رخ (در شعر ۴۹ شاعر) لاله و جام و ساغر (در شعر ۴۷ شاعر) لاله و خون (در شعر ۳۹ شاعر) لاله و آتش (در شعر ۳۶ شاعر) و لاله و داغ (در شعر ۳۴ شاعر) به ترتیب بیشترین بسامد را در شعر این شاعران دارد و از تکراری ترین تصاویر لاله است. ۸۳ مورد از مجموع ۲۰۳ تصویر، هر کدام فقط در شعر یک شاعر ذکر شده است و از ابتکاری ترین تصاویر لاله به شمار می‌آید. فرخی سیستانی با ۱۱/۸٪ و صائب با ۱۱/۳٪ بیشترین تصاویر ابتکاری را از لاله پدید آورده‌اند در حالی که شاعرانی مانند خیام، عراقی، حافظ، وحشی و پروین در این زمینه تصویر ابتکاری ندارند. با توجه به نسبت تقسیم تصویر لاله بر بسامد آن، قدرت تصویرگری رودکی با ۸۷/۵٪ از همه شاعران بیشتر است؛ هر چند تصاویر ابتکاری وی محدود است. ۱۴ دسته بندی از لاله به دست داده شده که لاله و اوصاف انسانی، سرخی لاله، جلوه‌های لاله

در طبیعت، شکل ظاهری لاله و رنگ سیاه درون آن، بیشترین تصویر را در ذهن شاعران ایجاد کرده است. بسامد واژه لاله در صائب با ۱۰۲۵، جامی با ۲۲۳، قطران با ۲۲۴ و قآنی با ۱۹۷ بار بیشتر از شاعران دیگر است. هم چنین مهستی، عارف، عثمان مختاری و خیام کمترین بسامد واژه لاله را در شعر خود دارند.

یادداشتها

- ۱- دلیل انتخاب این موضوع این است که لاله با توجه به اوصاف گوناگونش در طول ادبیات فارسی مورد توجه اغلب شاعران بوده، رنگ و شکل و هیأت این گل، بار تصویری زیادی برای آن فراهم کرده است به گونه ای که در تمام دوره ها و قولاب شعری حضور دارد. هم چنین این مقاله، معرفی نمونه و مدخلی از «فرهنگ تصاویر شعر فارسی» است که مؤلف مشغول تدوین بخشی از آن است.
- ۲- این انتخاب از تمام دوره های شعر فارسی و از بین گویندگان تمام انواع ادبی انجام، و علاوه بر ترتیب تاریخی (رودکی تا پروین) از شاعران مشهور و نیمه مشهور با حجم شعری مختلف و پراکندگی جغرافیایی موجه گرینش شده است و این شاعران می توانند نمونه ای از کل شاعران فارسی گوی پس از اسلام باشند.
- ۳- مانند صور خیال در شعر فارسی از دکتر شفیعی و پایان نامه های متعدد با عنوان صور خیال.
- ۴- به دلیل حجم زیاد تصاویر امکان ذکر ابیات و شماره صفحات دیوانها میسر نشد.
- ۵- به دلیل محدودیت صفحات مقاله فقط به ذکر چند نمونه اکتفا شده است.

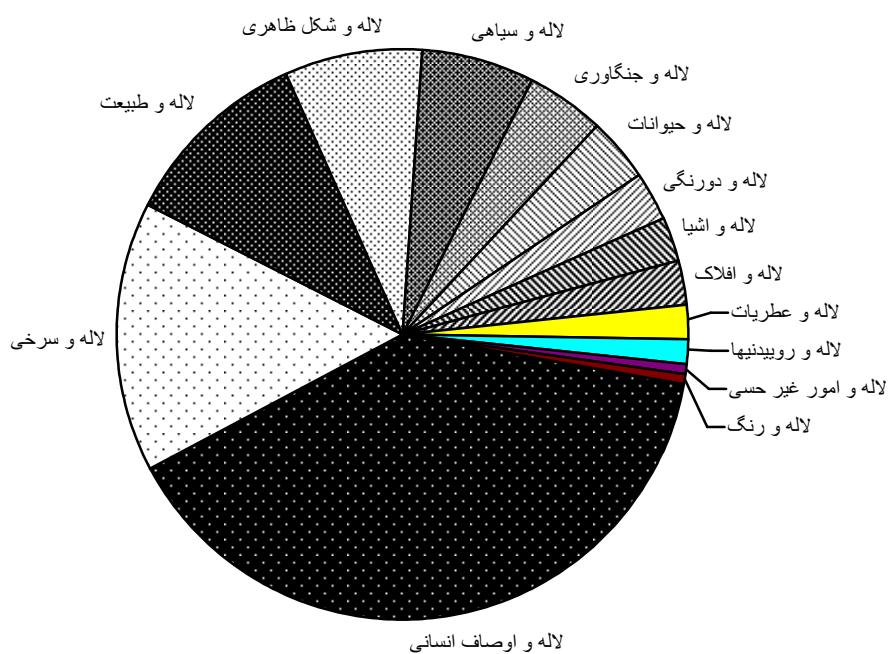
نمودار(۱) تعداد تصاویر ابتکاری هر شاعر از لاله

(جدول شماره ۱) جدول بسامدی واژه لاله و تصاویر آن در شعر شاعران به ترتیب

دوره تاریخی

ردیف	شاعر	تعداد تصاویر	تعداد واژه	تعداد مفعول	تعداد مفعول	تعداد واژه	ردیف
۱	رودکی	۲۵	۱۲	۴۳	۴	۸	۱
۲	کسایی	۱۷	۱۷	۴۴	۲۸	۴۲	۲
۳	فردوسی	۱۰	۱۰	۴۵	۱۹	۳۹	۳
۴	فرخی	۸۶	۱۰۲۵	۴۶	۱۴	۱۷	۴
۵	عنصری	۱۴	۵۳	۴۷	۲۱	۴۰	۵
۶	منوچهری	۲۱	۱۰۷	۴۸	۱۹	۵۵	۶
۷	عسگردی	۱۵	۱۰۸	۴۹	۲۱	۶۹	۷
۸	فخرالدین اسعد	۱۰	۱۶	۵۰	۱۲	۱۲۸	۸
۹	قطران	۲۳	۱۱۸	۵۱	۶	۱۳	۹
۱۰	ناصرخسرو	۶	۱۳	۵۲	۶	۲۴	۱۰
۱۱	ابوالفرج رونی	۴	۱۰	۵۳	۱۱	۵۳	۱۱
۱۲	باباطاهر	۴۴	۱۹۷	۵۴	۱۲	۹۹	۱۲
۱۳	مسعود سعد	۸	۱۹	۵۵	۱۹	۵۷	۱۳
۱۴	مختراری	۹	۱۸	۵۶	۱۵	۱۱۱	۱۴
۱۵	معزی	۴	۸	۵۷	۱۵	۲۷	۱۵
۱۶	خیام	۱۶	۵۴	۵۸	۳۳	۱۱۳	۱۶
۱۷	عمق	۶	۱۳	۵۹	۱۳	۴۲	۱۷
۱۸	سنایی	۲۴	۹۰	۶۰	۱۴	۳۰	۱۸
۱۹	سوزنی	۳۶	۱۰۳	۶۱	۳۴	۲۳۴	۱۹
۲۰	حسن غزنوی	۶۲	۲۳	۶۲	۱۱	۴۶	۲۰
۲۱	قوامی	۱۱	۶	۶۳	۲۱	۴۹	۲۱

فهرست منابع

- ۱- اسکلتون، رایین. (۱۳۷۵). *حکایت شعر*. مترجم مهرانگیز اوحدی. تهران: میترا.
- ۲- اعتصامی، پروین. (۱۳۸۴). *دیوان اشعار*. به اهتمام حسن برازان. تهران: سنبه.
- ۳- اقبال، محمد. (۱۳۸۱). *کلیات اشعار فارسی*. به اهتمام احمد سروش. چ هفتم. تهران: سناپی.
- ۴- انوری، علی. (۱۳۷۶). *دیوان اشعار*. به اهتمام محمد تقی مدرس رضوی. چ پنجم. تهران: علمی و فرهنگی.
- ۵- براهنی، رضا. (۱۳۸۰). *طلا در مس*. تهران: زریاب.
- ۶- بهار، محمد تقی. (۱۳۵۸). *دیوان اشعار*. چ چهارم. تهران: امیر کبیر.
- ۷- بیدل، عبدالقدیر. (۱۳۸۴). *دیوان اشعار*. به اهتمام خلیل الله خلیلی. تهران: سیماهی دانش.
- ۸- بیلقانی، مجیر. (۱۳۵۸). *دیوان اشعار*. به اهتمام محمد آبادی. تبریز: موسسه تاریخ و فرهنگ ایران.
- ۹- پورنامداریان، تقی. (۱۳۸۱). *سفر در مه*. تهران: نگاه.
- ۱۰- جامی، عبدالرحمن. (۱۳۶۶). *هفت اورنگ*. به اهتمام مرتضی مدرس. چ دوم. تهران: سعدی.
- ۱۱- حافظ. (۱۳۶۹). *دیوان اشعار*. به اهتمام خطیب رهبر. چ ششم. تهران: صفحی علیشاه.
- ۱۲- خاقانی، بدیل. (۱۳۷۴). *دیوان اشعار*. به اهتمام ضیاء الدین سجادی. چ پنجم. تهران: زوار.
- ۱۳- خواجه، محمود. (۱۳۷۴). *دیوان*. به اهتمام احمد سهیلی. چ سوم. تهران: پژوهشگاه و مرکز کرمان شناسی.
- ۱۴- خیام، عمر. (۱۳۷۳). *رباعیات*. به اهتمام محمدعلی فروغی و قاسم غنی. چ دوم. تهران: اساطیر.
- ۱۵- رودکی، ابو عبدالله. (۱۳۸۲). *دیوان اشعار*. به اهتمام سید نفیسی. چ چهارم. تهران: امیر کبیر.
- ۱۶- رونی، ابوالفرج. (۱۳۴۷). *دیوان اشعار*. به اهتمام محمود مهدوی دامغانی. مشهد: باستان.
- ۱۷- ساوجی، سلمان. (۱۳۶۷). *دیوان اشعار*. به اهتمام منصور شفق. چ دوم. تهران: صفحی علیشاه.
- ۱۸- سعدی، عبدالله. (۱۳۶۵). *کلیات*. به اهتمام محمدعلی فروغی. چ پنجم. تهران: امیر کبیر.
- ۱۹- سنایی، مجده‌د. (۱۳۶۲). *دیوان اشعار*. به کوشش مدرس رضوی. چ سوم. تهران: سناپی.
- ۲۰- ---. (۱۳۶۹). *حديقه الحقيقة*. به کوشش مدرس رضوی. چ چهارم. تهران: دانشگاه تهران.

- ۲۱- سوزنی، محمد. (۱۳۳۸). **دیوان اشعار**. به اهتمام ناصرالدین شاه حسینی. تهران: امیر کبیر.
- ۲۲- سیدا، میر عابد. (۱۳۸۲). **دیوان اشعار**. به اهتمام حسن رهبری. تهران: انتشارات بین المللی الهدی.
- ۲۳- سیف فرغانی، محمد. (۱۳۶۴). **دیوان اشعار**. به اهتمام ذبیح الله صفاچ. دوم. تهران: فردوسی.
- ۲۴- شفیعی کدکنی، محمد رضا. (۱۳۷۲). **صور خیال در شعر فارسی**. چ پنجم. تهران: آگاه.
- ۲۵- -----. (۱۳۶۹). **تکامل یک تصویر**. دانشکده ادبیات مشهد. سال ۲۳، شماره ۳ او ۴.
- ۲۶- صائب، محمدعلی. (۱۳۶۷). **دیوان**. به اهتمام محمد قهرمان. تهران: علمی و فرهنگی.
- ۲۷- عارف قزوینی، ابوالقاسم. (۱۳۸۱). **دیوان**. به اهتمام مهدی نور محمدی. تهران: سنایی.
- ۲۸- عبید، عبیدالله. (۱۳۷۹). **کلیات**. به اهتمام پرویز اتابکی. تهران: زوار.
- ۲۹- عراقی، ابراهیم. (۱۳۶۸). **دیوان**. به اهتمام سعید نفیسی. چ پنجم. تهران: سازمان انتشارات جاویدان.
- ۳۰- عطار، فریدالدین محمد. (۱۳۷۱). **دیوان اشعار**. به اهتمام تقی تفضلی. چ ششم. تهران: علمی و فرهنگی.
- ۳۱- عموقی، شهاب الدین. (۱۳۳۹۹). **دیوان اشعار**. به اهتمام سعید نفیسی. تهران: فروغی.
- ۳۲- عنصری، ابوالقاسم حسن. (۱۳۶۶). **دیوان اشعار**. به اهتمام محمد دیر سیاقی. چ دوم. تهران، سنایی.
- ۳۳- غزنوی، سید حسن. (۱۳۶۲). **دیوان اشعار**. به اهتمام محمد تقی مدرس رضوی. چ دوم. تهران: اساطیر.
- ۳۴- فرخی سیستانی، علی. (۱۳۸۰). **دیوان اشعار**. به اهتمام محمد دیر سیاقی. چ ششم. تهران: زوار.
- ۳۵- فرخی یزدی، محمد. (۱۳۸۲). **دیوان**. به اهتمام حسین مکی. چ سیزدهم. تهران: امیر کبیر.
- ۳۶- فردوسی، ابوالقاسم. (۱۹۶۵م). **شاهنامه**. چ مسکو.
- ۳۷- قآنی، حبیب الله. (۱۳۸۰). **دیوان اشعار**. به اهتمام امیرحسین صانعی. نگاه.

- ۳۸- قبادیانی، ناصر خسرو. (۱۳۸۴). **دیوان اشعار**. تصحیح مینوی و محقق. چشیم. تهران: دانشگاه تهران.
- ۳۹- قطران، ابو منصور. (۱۳۳۳). **دیوان اشعار**. به اهتمام محمد نجفیانی. تبریز: کتاب فروشی تهران.
- ۴۰- قوامی رازی، بدرالدین. (۱۳۳۴). **دیوان**. به اهتمام میرجلال الدین حسینی. تهران: چاپخانه سپهر.
- ۴۱- کسایی، ابوالحسن. (۱۳۷۰). **کسایی مروزی و....** . به اهتمام محمد امین ریاحی. چ سوم. تهران: توسعه.
- ۴۲- لاہوری، مسعود بن سعد. (۱۳۷۴). **دیوان اشعار**. به اهتمام پرویز بابایی. تهران: نگاه.
- ۴۳- محتشم، کمال الدین علی. (۱۳۷۶). **دیوان**. به اهتمام محمد علی گرگانی. چ پنجم. تهران: سناایی.
- ۴۴- مختاری، عثمان. (۱۳۳۶). **دیوان اشعار**. به اهتمام رکن الدین همایون فرخ. تهران: علمی.
- ۴۵- مراغه‌ای، اوحدالدین. (۱۳۷۵). **دیوان اشعار**. به اهتمام سعید نفیسی. چ دوم. تهران: امیر کبیر.
- ۴۶- معزی، ابو عبدالله محمد. (۱۳۱۸). **دیوان**. به اهتمام عباس اقبال. تهران: کتاب فروشی اسلامیه.
- ۴۷- منوچهری، احمد. (۱۳۷۵). **دیوان اشعار**. به اهتمام محمد دیر سیاقی. چ دوم. تهران: زوار.
- ۴۸- مولوی، محمد. (۱۳۵۵). **کلیات شمس**. به اهتمام بدیع الزمان فروزانفر. چ دوم. تهران: امیر کبیر.
- ۴۹- (۱۳۷۸). **مثنوی معنوی**. به اهتمام عبدالکریم سروش. چ پنجم. تهران: علمی و فرهنگی.
- ۵۰- نشاط، عبدالوهاب. (۱۳۷۹). **دیوان اشعار**. به اهتمام حسین نخعی. چ سوم. تهران: گل آرا.
- ۵۱- نظامی، الیاس. (۱۳۸۴). **کلیات اشعار**. تصحیح وحید دستگردی. چ پنجم. تهران: نگاه.
- ۵۲- وحشی بافقی، محمد. (۱۳۳۹). **دیوان اشعار**. به اهتمام حسین نخعی. تهران: امیر کبیر.
- ۵۳- هائف، احمد. (۱۳۴۵). **دیوان اشعار**. به اهتمام وحید دستگردی. چ پنجم. تهران: فروغی.
- ۵۴- هلالی، نورالدین. (۱۳۷۵). **دیوان اشعار**. به اهتمام سعید نفیسی. چ سوم. تهران: سناایی.